

LISTY Z AURA – PONTU

ZIMA 2023

Kontakty

VEDENÍ AGENTURY:

Petra Marková, výkonná ředitelka – tel.: 731 184 896, petra.markova@aura-pont.cz

DIVADELNÍ ODDĚLENÍ:

Petra Marková, vedoucí – tel.: 731 184 896, petra.markova@aura-pont.cz

Texty a agentáž

Michal Kotrouš – tel.: 603 265 067, michal.kotrous@aura-pont.cz

Zahraniční práva

Anna Pýchová – tel.: 739 652 531, anna.pychova@aura-pont.cz

FINANČNÍ ODDĚLENÍ:

Markéta Kotrbová – tel.: 731 555 949, marketa.kotrbova@aura-pont.cz

Hana Ondřichová – tel.: 731 520 528, hana.ondrichova@aura-pont.cz

PRODUKČNÍ ODDĚLENÍ:

Jiří Havel – tel.: 603 466 399, jiri.havel@aura-pont.cz

SEKRETARIÁT:

aura-pont@aura-pont.cz

Najdete nás na adrese:

Veslařský ostrov 62

147 00 Praha 4 - Podolí

tel. ústředna: 251 554 938

e-mail: aura-pont@aura-pont.cz

www.aura-pont.cz

Markéta Kočí Machačíková

PŘEKVAPENÍ!

2 m, 3 ž

situační komedie

Péta má plán, jak představit svou krásnou přítelkyni rodičům. Pod záminkou, že si jenom vyzvedne vyprané prádlo, se s Nelou zastaví v jejich bytě. Nikdo ale není doma. A když se prozradí, co měl Péta v úmyslu, Nela „překvapivě“ nechce zůstat, ačkoli se jí zasekl zip na šatech. Péta tedy jedná: Nelu v bytě zamkne a běží pro nové šaty.

Do toho se vrací domů Dana (Pétova máma), která ke svým dnešním narozeninám dostala v práci parádní vyhozov, a Petr (Pétův táta), který má pro Danu kytku a – pokud se na něj nakonec dostane – možná taky ten nejlepší dárek, co kdy dostala. Petr se ale chová značně podezřele. Navrch Dana pozná, že se Petr s tou polonahou slečnou, která chce jen zoufale pryč, patrně zná. Nepomáhá ani opakované prohlášení Péti, že Nela je *jeho* přítelkyně, protože je to v jeho téměř třiceti letech první dívka, kterou jim přišel představit.

Není divu, že i takové skvělé, hodné, milé, usměvavé a nekonečně trpělivé ženě jako je Dana tohoto horkého pátečního odpoledne začne trpělivost docházet...

Situační komedie plná otoček a nečekaných kroků, která rozehrává situaci jednoho trochu trapného setkání s rodiči a neplánované oslavy narozenin. Zabývá se tématy, jako je stárnutí, „ženskými“ a „mužskými“ rolemi a jejich rozdělením v domácnosti i v práci, stereotypy – ale překvapivě. Protože věci nejsou vždycky tak, jak se zdají být. A pravděpodobnost, že se stane něco nepravděpodobného, je velká. Obsazení je pro dva páry (kolem 30 a kolem 50) a jednu mladší dívku (zhruba 17–25 let, která hraje poměrně menší, ale podstatnou roli).

Jan Daniel

JEŽÍŠKU MILOSRDNÝ

3 m, 3 ž

komedie

Příběh odehrávající se v poklidném adventním čase sleduje jedinečnou rodinu, která od dětí až po dědečka stále věří v Ježíška. Tato rodina žije v ústraní, nechodí dále než na zahradu svého domu a snaží se chránit před světem, který by je mohl zkazit a zapříčinit, že je na Vánoce Ježíšek nenavštíví a neobdaruje. Bohužel ale i přes hezké chování jednoho k druhému, přes důraz na spisovnou češtinu a přes vzájemnou lásku a neposkrvněného ducha Ježíšek k nim domů už dlouhá léta nezavítal. Naposledy přinesl dárky pod stromeček dědovi Jírovi, když byl ještě malý, a byly to ty Vánoce, kdy jeho rodiče odešli na půlnoční a už se nikdy nevrátili. Rodina do puntíku opakuje zvyky, které si děda Jíra pamatuje s dětstvím, a věří, že jen takto mohou Ježíška k sobě domů nalákat. Jenže na pro některé členy rodiny trvá čekání už dlouho a děti musí v předvánočním období začít chodit do školy, kde se dozívají věci, kterým nemohou a snad ani nechtějí věřit...

Jan Daniel
POMERANČ

10 postav
teenage tragikomedie

Devatenáctiletý Pom trpí od útlého věku nadváhou a vytváří si psychický blok, kvůli němuž není schopen naplno komunikovat se svým okolím a místo toho si ve své hlavě vytváří televizní studio, ve kterém ho z jeho trápení zpovídá moderátorka večerního zábavního pořadu. Pom pracuje jako prodavač ve vesnickém obchodě svých rodičů, který je napůl papírnictví a napůl obchod s oblečením. Do tohoto obchodu záhadně chodí každý měsíc zásilka pomerančů, ke kterým se vzhledem ke své fyzické podobě a vlastní zbytečnosti připodobňuje. Pom je nápomocný svému okolí, ale sám sobě pomoci nedokáže, protože svůj problém si nedokáže pojmenovat. Na vesnici přijíždí Ema, která Pomovi pomůže se rozmluvit o svých strastech a přijmout sebe samého. Bohužel se kvůli tomu ale zahledí sám do sebe, přestane vnímat své okolí a svůj problém staví nade všechny ostatní (nezačlenění do kolektivu, stíhání vlastní minulostí, nerozhodnost o své budoucnosti, problémy v rodině, odpoutání se od rodiny atd.). Příběh sleduje přerod z dětských postojů do světa dospělých. Každý si nese své vlastní břímě a je na každém z nás, aby si kromě váhy toho svého uvědomil i tu cizí. Hra o budování bloků ve své hlavě, které často vznikají jen strachem ze sdílení svých prožitků. Intimní vhléd do duše nevyrovnaných nových dospělých, kteří hledají porozumění.

Jan Musil Přejmenovaný
SEROŠ (VÝZKUMÁK – MATKA ÚTOČÍ – AGENT 4PH5 ZASAHUJE)

5 m, 3 ž

Divadelní autorský seriál na divadle, komediální sitkom, do kterého vstupují epizodní postavy - originální projekt režisérky Lucie Haškové a divadla Exil, který vzniká ve spolupráci s některými členy souboru Východočeského divadla Pardubice.

„Tahleta podělaná firma vůbec nikomu nepomáhá, je to nepřítel všech!“

Výzkumák - pro přezdívkou se nechodí daleko a pracovní kolektiv je plný bizarních osobností, kteří případným nováčkům nástup do nové práce rozhodně neusnadní...

Matka útočí - „Haló, maminka je tady. Čeká na tebe!“ Troska chystá převrat, Rybka ovládá černou magii, Dušan testuje s Freudkou klasické nástroje a Šéf nevysvětlil Betyně smysl modrého kódu.

První díl sitkomového divadelního seriálu *Výzkumák* uvedlo divadlo Exil v listopadu 2021, druhý díl *Matka útočí* v dubnu 2022, třetí díl *Agent 4PH5 zasahuje* během roku 2022, další díly se chystají (stav v květnu 2022).

Jan Duncan Hammer
AFTERLIFE

5 m, 2 ž
černá komedie

„Jsem Smrt. A tohle je můj příběh. Není ale jenom o mně. Je hlavně o vás, živých. A o možnostech volby. Jistě se ale shodneme na tom, že někdy prostě nemáme na výběr.“

Černá groteska odehrávající se na pomezí světa živých, a toho, který na nás čeká po něm. Příběh dívky, jejíž čas se téměř naplnil. A také příběh Smrti, která přichází, aby vykonala svůj dosud nejtěžší úkol. Na druhou stranu se sice odchází jen jediným způsobem, ale pak už je všechno jen v našich rukách. A v tom je právě ten problém - někdy totiž prostě nemáme na výběr...

Nové překlady

Enda Walsh (Velká Británie)

LÉČBA (Medicine)

přeložila Blanka Křivánková

1 m, 1 ž a bubeník

Absurdně temná tragikomédie, zčásti až kabaretního ražení, tematizující neotřelou formou otázku duševního zdraví a přístup institucí a společnosti k mentálně postiženým.

Hlavní postava John Kane, muž středního věku, je pacientem psychiatrické léčebny, kde podle všeho strávil velkou část dosavadního života. Součástí léčby je jednou za rok i „dramaterapie“, fantasmagorické divadlo s převleky a playbackem za účasti najatých herců či hereček, v tomto případě Mary a Mary 2, jejichž hašteřivé výstupy tu a tam působí až „klaunsky“.

Během Johnova vyprávění zpodobňují postavy z jeho života, např. nezralé rodiče, šikanující spolužáky, brutálního zřízence léčebny, empatickou spolupacientku a další. Všechny akce rytmitizuje a dokresluje hra bubeníka, který je po celou dobu součástí „terapie“. Text, příznačně oscilující mezi realitou a fikcí, zahrnuje básně, drsně symbolické pasáže, útržky realistických dialogů z různých prostředí (domov, kostel, škola, léčebna), ale i věcně-humorné reflexe divadla a herecké profese.

Světová premiéra v autorově režii se uskutečnila v srpnu 2021 na Mezinárodním divadelním festivalu v Edinburghu, v listopadu téhož roku se inscenace přesunula do brooklynského St. Ann's Warehouse.

Ian Ogilvy (Velká Británie)

VÝMĚNA! (Swap!)

přeložil Martin Fahrner

5 m, 2 ž

komedie / fraška

Brian Flowers, majitel pohřebního ústavu Fénix, zajistí své rodině výměnný pobyt u moře, ve vile ve španělské Marbelle. Za ni nabídne svůj dům ve Wimbledonu, kam odjíždí Paul Dobson, jehož nikdy neviděli a Brian s ním všechno dohodnul telefonicky. Když ale hned po příjezdu do vily vypadne na Brianovu manželku ze šatní skříně mrtvola, začíná být jasné, že si o majiteli měli zjistit více informací. Ale už je pozdě - místo klidné dovolené se ocitají na místě, kde si gangsteři podávají dveře. A i na majitele pohřebního ústavu začíná být těch mrtvol nějak moc...

Velmi povedená situační komedie i fraška v jednom okořeněná špetkou černého humoru. Chaos, zmatky a nečekaná překvapení nabírají na obrátkách a jejich náprava se zdá být zhora nemožná. Celou hru „táhnou“ čtyři herci, dva muži a dvě ženy. Autor si dal záležet, aby každý herec měl co hrát, tempo hry je od začátku hodně vysoké a vše končí groteskní nadsázkou.

Mike Bartlett (Velká Británie)

PANÍ DELGADOVÁ (Mrs Delgado)

přeložila Blanka Křivánková

1 ž (1 m)

monodrama o lockdownu

Helen je spolu s dalšími milióny lidí v rámci lockdownu kvůli epidemii zavřena doma. Helenina sousedka, paní Delgadová, bohužel ne.

Helen, mladá žena, vypráví svůj příběh, jak se absurdně upnula na svou osmdesátiletou sousedku, paní Delgadovou, jejíž chování pokradmu sleduje – se směsicí obdivu a roztrpčení. Je srpen 2020, hluboký

lockdown, během něhož je téměř zakázáno vycházet z bytu, ovšem „paní D“ odmítá hrát podle pravidel, zve si domů návštěvy, povídá si s každým, kdo ji poslouchá, a dokonce objímá kurýra ze zásilkou. Helen je přesvědčena, že je nezbytné paní Degadovou zastavit - pro její vlastní dobro, i kvůli jejímu zdraví... Vtipná a dojemná hra pro jednoho herce vypráví příběh o touze po svobodě, o kontrole bližních, o tom, jak je relativní v zájmu bezpečí a zdraví občanů zavádět omezení pohybu osob, které beztak nedodržují zdaleka všichni – a už vůbec ne paní Delgadová.

Gérald Sibleyras (Francie)
OCENĚNÍ (La récompense)
přeložil Michal Zahálka
2 m, 3 ž
komedie

Padesátník Martin, historik se zaměřením na středověk, má pár dobrých důvodů k radosti – jednak má už pár měsíců půvabnou mladší přítelkyni, jednak zanedlouho převezme prestižní vědecké ocenění. To ho ale naopak děsí: všichni dosavadní laureáti této ceny do roka od převzetí zemřeli, tedy až na toho posledního, kterému se Martin ne a ne dovolat. A aby toho nebylo málo, Martinova atraktivní švagrová Véronique se hodlá Martinovu bratrovi a nejlepšímu kamarádovi Lucasovi přiznat, že měla s Martinem před lety krátký poměr. Do toho se chystá svatba dcery Lucase a Véronique a Martin se snaží napsat novou knihu...

Nahořklou komedii o hledání životního elánu, bilancování, únavě, optimismu a tragickém pádu kruchty katedrály v Beauvais napsal oblíbený francouzský dramatik a překladatel Gérald Sibleyras (*1961), spoluautor oblíbených her *Půldruhé hodiny zpoždění* a *Takový malý žertík*. Úspěšnou premiéru měla na jaře 2017 v ikoně pařížského komediálního divadla, Théâtre Edouard VII, v režii slavného Bernarda Murata. Text vyšel také tiskem v edici L'avant-scène théâtre.

Anna Ziegler (USA)
POSLEDNÍ ZÁPAS (Last Match)
přeložila Jitka Sloupová
2 m, 2 ž

V semifinále US Open se utkávají tenisový veterán třicátník Američan Tim a mladý ambiciózní ruský profesionál Sergej. V obecnstvu nechybí jejich partnerky – Timova manželka, trenérka Mallory a Sergejova snoubenka, příležitostná modelka a herečka Galina. Čas hry se kryje s průběhem klíčového zápasu, do něhož oba protagonisté vstupují nejen se svými tenisovými dovednostmi, ale i se všemi svými životními zkušenostmi, traumaty a způsoby, jak se s nimi pokoušejí vyrovnat. Aniž by se jedinkrát dotkli míčku, dokážou nás postavy provést svým strhujícím – nejen sportovním – osobním dramatem. A to i v případě, že o tenisu nevíme skoro nic...

Hra měla premiéru v City Theater v Pittsburghu v roce 2016. Rok předtím se Anna Ziegler zařadila mezi nejslibnější a posléze nejhranější současné dramatičky úspěchem své hry *Snímek č. 51* ve West Endu (česká premiéra v Divadle v Celetné a v překladu Jitky Sloupové následovala v roce 2018). Česká premiéra proběhla v ostravském Divadle P. Bezruč v září 2022.

Rajiv Joseph (USA)
STRÁŽCI TÁDŽ MAHÁLU (Guards at the Taj)
přeložil Jakub Škorpil
2 m

Děj se odehrává v roce 1648 v indické Agře. Hlavními (a jedinými) postavami jsou Hamayun a Babur, členové císařské stráže. Budova Tádž Mahálu - pamětní hrobka Mumtáz Mahal, nejoblíbenější ženy

islámského mughalského vladaře Šáha Džahána - byla po celou dobu stavby před závistivými zraky ostatních kryta důmyslnou zdí. Oba strážci teď očekávají úsvit, kdy se stavba odhalí veřejnosti.

V první scéně se Babur, optimistický chlapík s nezdočným temperamentem přerostlého pubertáka, jako vždy opozdí, a navíc v průběhu hlídky neustále porušuje mlčení, které musí císařská stráž dodržovat. To čím dál víc znervózňuje Humayuna, muže pevných zásad a přirozené důstojnosti. Dodržování pravidel, tedy především mlčet, nesklápet meč a zejména se neotáčet a neprohlížet si novostavbu, to jsou příkazy, které Humayun bere naprosto vážně. Navíc - za jejich porušení hrozí vážné tresty, včetně toho nejhoršího: udupání slonem.

Bez ohledu na svoji nelibost ohledně Baburova brblání nechává se Humayun do hovorů s ním zaplétat. Svižný, často až humorný dialog, je anachronicky napsaný - postavy hovoří moderním jazykem jako dva současní mladí muži. A právě Baburova živá imaginace, reflektovaná Humayunovými pokusy se hovorům vzepřít, žene děj v první scéně rytmicky vpřed - Baburovo fantazírování o hvězdách a o strojích, ve kterých k nim bude možné zalétnout, jeho lascivní narážky na touhu pracovat jako stráž v harému nebo snaha zahlédnout budovu ještě dřív, než bude odhalena.

Z lehkosti rozehraného dialogu se posléze začnou ozývat zlověstnější tóny. Humayun zaslechl fámy o tom, jak architekt stavby, slavný Ustad Isa, Šáha neslýchaně potupil - požádal ho o osobní laskavost, aby si těch na 20000 dělníků, kteří přes dvacet let na stavbě chrámu dřeli, měli možnost stavbu při slavnostním odhalení osobně prohlédnout. Toto laskavé gesto bohužel zažehlo Šáhovu závistivost. Hlasem plným úžasu i zděšení Humayun sděluje Baburovi, že jako odplatu Šáh vydal nařízení takřka nepředstavitelné krutosti. Aby již nikdy nemohlo být nic takového postaveno, budou každému z dělníků useknuty ruce.

Následující scéna, která se odehrává ve sklepení smáčeném rudou tekutinou a připomínajícím žalář, potvrdí, že Šáh rozhodně nežertoval. Když se Humayun a Babur pozvolna a dezorientovaní probírají do nového dne, s hrůzou si uvědomují, že to byli právě oni, kdo musel krvavý ortel vykonat. Jejich reakce na proběhlou událost odhaluje, jak rozdílně nastavené myšlení mohou mít lidé, kteří žijí ve stejné, despoticke ovládané společnosti. Zatímco v Baburovi se líhne a probouzí duch rebelství a odboje, Humayun si nedokáže představit jinak ovládanou společnost, než takovou, ve které moc nad každým aspektem života a ba i smrtí je svěřena do rukou jediného člověka.

Autor Rajiv Joseph (v roce 2010 finalista Pulitzerovy ceny se hrou *Bengal Tiger at the Baghdad Zoo*) založil svoji hru na jedné z hrůzostrašných legend, které stavbu Tádž Mahálu opřádají. Události ve hře jsou tedy pouhá fikce - koneckonců šáhovo nařízení (bez ohledu na jeho krutost) by bylo těžko splnitelné. Vymyšlený příběh však nic neubírá na účinnosti hry. Provokativní otázky, které hra klade (např. ohledně síly přátelství, vnímání krásy, plnění povinností či ceny, kterou lidstvo platí z rozmaru mocných, i když výsledkem může být dílo přetrvávajících hodnot) činí z textu inscenaci, kterou stojí za to uvádět.

Hra byla uvedena v newyorském Linda Gorss Theatre v únoru 2015. V květnu 2016 získala významné ocenění Obie Award za nejlepší novou americkou hru.

Thomas Markmann (Dánsko)

CHLAPEC, KTERÝ SNIL O STAVU BEZTÍŽE (Drengen der ville være vægtløs)

přeložil Michal Penc

3 m, 2 ž

tragikomedie

Každý z nás někdy potřebuje čas na snění, rozpomínání, čas k dosažení nekonečna. Potřebujeme snít, abychom byli sami sebou. Ale co když naše okolí nemá pro naše sny pochopení? Co když vyrůstáme v neúplné rodině, kde má vzdělání menší cenu než krajíc chleba se sádlem a škvarky? Právě to dennodenně zažívá devatenáctiletý René, který žije se svou migrénami sužovanou matkou, jež pro sny svého syna nemá ani špetku pochopení. Pochopení se nedočká ani na praxi u svého mistra v instalatérské firmě a bohužel ani u svého, v malérech neustále létajícího, nejlepšího kamaráda Theise.

René by se totiž chtěl stát kosmonautem a prozkoumávat tajuplné zákruty vesmíru, což pro maloměstsky smýšlející obyvatele městečka není nic, co by bylo hodno obdivu. Proč by chtěl někdo dělat takové výstřednosti, když vyměnit prasklou nebo ucpanou trubku je mnohem záslušnější a lidstvu prospěšnější než „ty hlouposti“, které vyvádějí Američané ve vesmíru?

Celou hru prostupují monology hlavního hrdiny, které poukazují na to, že jít si za svými sny stojí občas opravdu mnoho sil, a ne vždy se je podaří naplnit. Na druhou stranu snění jednoho člověka může inspirovat ostatní, aby se rovněž vydali na cestu za svým snem, jako třeba Winnie, do níž je René tajně zamilován.

Ovšem někdy se stává, že i ten nejkrásnější sen se může změnit v noční můru, i když by to člověk v Dánsku, zemi, kde žijí nejšťastnější lidé na světě, rozhodně nečekal...

Dánský dramatik a držitel Reumertovy ceny Thomas Markmann využil svých dlouholetých životních zkušeností, aby napsal hru doslova přesycenou sny, v níž se zrcadí autorovo vlastní já. Autor bravurně vykresluje atmosféru ospalého dánského maloměsta, v němž není pro klukovské sny místo a cesta za nimi se snadno může změnit v cestu plnou utrpení a bolesti podobající se golgotské cestě Ježíše Krista.

Stefan Vögel (Rakousko)

ROVNOVÁHA SIL (Das Gleichgewicht der Kräfte)

přeložila Magdalena Štulcová

2 m, 2 ž

hořká komedie

Alex a Doris jsou pět let manželé, jejich vztah se stal vlažnějším a Alex chce zažít změnu – jiné sexuální zkušenosti. Doris je ale v této záležitosti striktně monogamní. Když ji Alex konfrontuje s návrhem, aby se seznámili s cizím párem a čistě sexuálně si vyměnili partnery, rázně odmítne. Ale postupně se podvolí, aby neporušila rovnováhu sil.

Při prvním setkání s Beou a Christophem není nic podle plánu, Doris se zamkne v ložnici, její potenciální partner Christoph zmizí pro změnu ve svém autě, a tak to vypadá, že si sex užijí aspoň Alex a atraktivní Bea, jež po svém partnerovi požadovala totéž co Alex po partnerce.

Ovšem Doris a Christopher mají další problém – kdysi spolu chodili a rozhodně nepočítali s tím, že se ještě někdy potkají a už vůbec ne za takových okolností (rozešli se kvůli Christophově kariéře). Karty se obracejí, nakonec Doris a Christopher spolu skončí v posteli, zatímco Alex a Bea, snovatelé celé akce, kteří o bývalém vztahu svých protějšků nevěděli, rozpačitě a překvapeně poslouchají zvuky z ložnice.

Před další schůzkou obou párů začíná Alex couvat, nicméně rozkvetlá Doris na ní trvá a umlčí ho jeho vlastními argumenty. Bea si připadá zhrzeně a snaží se překazit vztah mezi Doris a Christophem. I kdyby se opět vrátili k sobě tak, jako na začátku hry, již není jisté, zda jejich vztah tuto zkoušku vydrží – co se jednou otevřelo, nejde zavřít, a rovnováha sil byla porušena...

Nakonec to tedy vypadá, že sex se přeci jen od lásky oddělit jen tak nedá. Bezmezná tolerance mezi partnery neexistuje a žárlivost jenom dokazuje, že nevázaný sex jednoho nemůže ten druhý i přes hrdinné řeči o demokracii a svobodě snést. Hra vyšla v roce 2011.

Stefan Vögel (Rakousko)

CHAIM & ADOLF (Chaim & Adolf)

přeložila Iva Michňová

3 m

komorní tragikomedie

Jméno Adolf je trnem v oku muži jménem Chaim Eisenberg, Izraelci s německými kořeny, jenž jezdí pravidelně na hory do oblíbeného rakouského zimního střediska. Bohužel je tento žoviální a prostořeký Adolf Oberhuber, který vešel do horského lokálu, jediný, kdo přichází v úvahu pro partii šachu. Po počátečních antipatiích a slovních přestřelkách oba muže sblíží příběh, jenž se odehrál ve vzdálené

minulosti a oba je spojuje víc, než by se především Adolf domníval... Jsme tak svědky dávného milostného příběhu, odehrávajícího se ve víru 2. světové války, autor však sleduje také latentní antisemitismus poválečných generací.

Oleg Bogajev (Rusko)
MARJINO POLE (Marjino polje)
přeložila Ivana Ryčlová
komedie / aktovka
3 ž

Kratinká komická hříčka o třech stoletých stařenách, z nichž jedna je právě v posledním „tažení“. Její přítelkyně jí proto ochotně nabídne svůj hrob. Máša souhlasí a sama se, ohleduplně, aby nepřidělávala starosti, do hrobu uloží. Druhého dne se však nebožka nečekaně objeví mezi živými. Serafína a Praskovja ji osočí, že tu nemá co dělat. Máša se rozčílí, že v hrobě táhlo. Vyčtou si staré dluhy, dárkyně hrobu se urazí a prohlásí, že příště může Máša prosit, jak chce, ale hrob už nedostane...

Folke Braband (Rakousko)
PŮJČ SI MĚ (Rent a Friend)
přeložil Michal Kotrouš
2 m, 2 ž
komedie

K Sáře, úspěšné svobodné ženě, přijíždí na návštěvu její otec, který údajně žije v Karibiku. Přijíždí i se svou údajně třetí manželkou a chce se seznámit se Sářiným snoubencem. Jenže žádný snoubenec neexistuje, Sára nemá na něco takového čas. V agentuře Rent a Friend, jejíž obchodní model je založen na pronajímání „rodinných příslušníků“ ve všech situacích, si Sarah proto bez dalšího otálení pronajme „snoubence“, který by měl splňovat vysoké nároky náročného otce. Místo objednaného dvojníka George Clooneyho se však ve dveřích objeví Marc, příliš mladý muž v příliš ležérním a téměř skejtáckém oblečení – došlo k omylu a záměně. Na reklamaci služby už je však příliš pozdě. Marc tedy improvizuje a lže, co mu síly stačí. Nicméně je tu spousta dalších otázek. Jsou otec a jeho žena skutečné osoby, za něž se vydávají? Je otec opravdu tak úspěšný a neodolatelný, jak se tváří? A jeho údajná třetí manželka Juanita - je skutečně bývalou karibskou královnou krásy? Kdo tady hraje jakou roli? A s kým? A - proč?

Nepřeložené texty

Anglicky psaná dramatika

Simon Stephens (Velká Británie)

MORNING SUN (Ranní slunce)

3 ž

„Stala jsem se tak trochu neviditelnou - nikdo se na mě nedívá, nedívají se jako dřív. Člověk dosáhne určitého věku a lidé se na vás přestanou dívat. Přestanou si vás prohlížet.“

Žena, její matka, její dcera - portrét jednoho života ve světlech New Yorku. V Greenwich Village to o generaci zpět žilo – hrála se Joni Mitchell, přátelé a milenci přicházeli a odcházeli, stejně jako se měnili štangasti v taverně U Bílého koně. Po padesáti letech jsme svědky strhujícího příběhu o matkách a dcerách, začátcích a koncích v New Yorku, odhalujeme složitý život jedné ženy plný tajemství a nečekaných možností.

Hra napsaná na objednávku MTC, měla premiéru na Off-Broadwayi v listopadu 2021.

Clive Judd (Velká Británie)

HERE (Tady)

2 m, 2 ž

Rodinné drama s prvky nadpřirozena se žánrově hlásí k „realismu kuchyňského dřezu“ 50. a 60. let, ale je situováno na současný britský venkov, konkrétně do kuchyně domku v hrabství West Midlands.

Tam se během jednoho večera a noci sejdou čtyři postavy, jejichž vztahy poznamenala minulost domu, ale i mezi zdmi tušená přítomnost mrtvých či pohřešovaných členů rodiny. Až bezdomovecky působící pětadvacetiletý Matt se po delší době vrací z Londýna. V domě vyrůstal s matkou, o níž teď nikdo nic neví, a s prarodiči, kteří zemřeli. Najde tu dysfunkční trio příbuzných, přežívajících „v pasti“ domu a svých nesdílených pocitů, tajností, obsesí a strachů. Dominantní teta Monica pije víc, než by měla; její dcera a Mattova sestřenice Jess je lesbička, která si připadá jako „duch“ bez perspektivy a motivace; a Moničin submisivní partner Jeff znovu propadl hazardu.

Mattovy duchařské pokusy nahrát zvuky „ze záhrobí“ a dokázat, že mezi zdmi v nějaké formě dál přebývají někdejší členové rodiny, jsou depresivně černohumornou paralelou ke snaze „oživit“ ty, které tento dům jako by pohřbil zaživa.

Hra v roce 2022 získala Cenu Papatango za nejlepší nový dramatický text, uspěla v konkurenci více jak 1500 titulů.

Ve světové premiéře ji v listopadu 2022 uvedla londýnská scéna Southwark Playhouse, a to v režii George Turveye.

David Eldridge (Velká Británie)

MIDDLE (Uprostřed)

1 m, 1 ž

Hra o lásce, vztahu, manželství. Každý vztah se jednou dostane na křižovatku. Když se rozednívá, Maggie si ohřívá mléko a Gary se dívá, proč vylezla z postele. Možná je čas na upřímný rozhovor - ale kolik upřímnosti tohle manželství snese?

Syrový, dojemný a vtipný portrét manželství 21. století byl uveden v londýnském Národním divadle v květnu 2022.

Edna O'Brien (Irsko)

JOYCE'S WOMEN (Joyceovy ženy)

3 m, 6 ž, kompars

Slavná irská spisovatelka napsala jevištní fantazii na téma vztahu svého ještě slavnějšího krajana k ženám a vztahu žen k němu. Hlavní party vedle Jamese Joyce, sebestředného génia, závislého na své krásné prosté ženě Noře, a samotné Nory zde přijaly Joyceova matka, respektive její duch, a především jeho dcera Lucia, nadějná baletka, jejíž dráhu přežala duševní choroba. Děj hry nejprve sleduje počátek vztahu Jamese a Nory, aby se poté přenesl do Curychu roku 1941, kde James v nemocnici umírá. Nora zde pro svou bytnou Brigitte rekapituluje svou pouť po Joyceově boku, mateřskou oddanost dobrovolnému „vyvrženci“ z irské společnosti, vedle níž už nezbylo místo pro citlivou dceru. Zkratkovité až surreálné výstupy, v nichž se Lucia propadá do šílenství (včetně jednoho filmového) nabírají spád, když se v Curychu objeví skutečná Lucia, využívší válečného zmatku k útěku z Paříže, kde byla internována. Dožaduje se setkání s otcem, tuší však, že přišla pozdě. V záchvatu beznaděje a nenávisti napadne znovu svou matku. Pokusí se o sebevraždu jen krátkou chvíli předtím, než z nemocnice dorazí poslíček se zprávou o Joyceově smrti. Dialogy jsou protkány citáty z Joyceových děl a doprovázeny písněmi slepého irského pěvce Zozima.

Devátá hra Edny O'Brienové měla premiéru v dublinském Abbey Theatre v září 2022 v rámci programu Dublinského festivalu.

Anna Ziegler (USA)

BBF (Best Friend Forever – Kamarádi navždy)

1 m, 2 ž

tragikomedie

Něžně vtipná, lyrická hra o dospívání - nejlepší kamarádky Lauren a Eliza se v této hluboce procítěné, vtipné a pronikavé meditaci o dospívání mladých žen potýkají s nástupem dospělosti. Hra oplývá jemným vtipem a notnou dávkou moudrosti, populární autorka má schopnost evokovat dospívání, onu soumravnou zónu našeho života, kdy vše, co cítíme, prožíváme hluboce a neochvějně.

Hra byla uvedena v roce 2007 v newyorském divadle W.E.T./DR2.

Joe White (Velká Británie)

BLACKOUT SONGS (Zatemnělé songy)

1 m, 1 ž

„Mám jen dvě pravidla – zůstat single a pít za dva,“ říká hlavní ženská postava hry. Hra z roku 2022 popisuje úsek života dvojice, která se seznámila na setkání Anonymních alkoholiků, z něhož rovnou oba odešli do baru na první společnou skleničku. On je chudý student výtvarné akademie a kreativitu má neoddělitelně spojenou s alkoholem, Ona je starší, zajištěná a alkohol, který nazývá „lékem“, nebo také „řekou“, pro ni symbolizuje vzpouru proti průměrnosti, s lákavým příděchem nebezpečí.

Kromě závislosti na alkoholu u nich vzniká i závislost jednoho na druhém. Flirtují spolu, hrají různé role, vyprávějí příběhy, skládají střípky společných alkoholových oken a kocovin a střídavě přestávají pít. Jejich vztah je něžný i bouřlivý, místy bolestný a ošklivý. Autorova struktura vyprávění je úmyslně rozbitá, aby lépe přiblížila dezorientaci obou postav, a hraje si tak s divákovým soustředěním a postřehem. Jde o skvělou příležitost pro dva herce.

Joe White (Velká Británie)

MAYFLY (Jepice)

2 m, 2 ž

Jepice se ráno vylíhne, odpoledne se páří a v noci umírá: za jediný den se toho může stát hodně.

Dnes je den ročního výročí úmrtí syna Adama a jeho otec Ben usoudí, že je načase spáchat sebevraždu. Má ale smůlu, před utonutím ho zachrání Harry, číšník z místní hospody, která je před definitivním zavřením. Cat, Benova manželka, tráví dny tím, že telefonuje a zanechává zprávy, které zůstávají bez odpovědí. Dnešek však vypadá nadějně, protože jí hvězdy říkají, že se „znenadání objeví výjimečná osoba“. A dcera Loops dnes mimořádně odkládá maskáčové oblečení a v červených šatech své matky se chystá na první rande...

I v tak zapomenuté vesnici jako je Shropshire, kde by každý měl každého znát, může dojít k překvapivým setkáním, nečekaným zvrátům a novým začátkům.

Autorův debut je laskavé a duchaplné drama plné nečekaného humoru. Autor dává každé z postav dostatek času, aby nám o sobě prozradila víc podrobností, své vzpomínky či zážitky, občas je postaví do tak nemožných situací, že máte chuť je obejmout. Zároveň se hra neutápí v sentimentu a nepostrádá momenty fantazie a výstřednosti.

Poprvé byla hra uvedena v dubnu 2018 v divadle Orange Tree Theatre v Richmondu.

Stephen Beresford (Velká Británie)

SOUTHBURY CHILD (Dítě ze Southbury)

4 m, 5 ž

tragikomedie

Bystrý, svěhlavý a často opilý David Highland si udržuje vliv na svou farnost kombinací neuspořádaného šarmu a tvrdé rozhodnosti. Když ho však svědomí donutí zaujmout tvrdý postoj k farníkovi, který chce použít na rodinném pohřbu balónky od Walta Disneye, ocitá se v nebezpečné izolaci od veřejného mínění. Když se jeho vlastní rodina začne rozpadat, musí David čelit budoucnosti, která hrozí, že zanikne nejen jeho postavení ve městě, ale i vše, co představuje.

Velice vtipná hra zkoumá hluboce lidskou rodinu, víru, tradici a toleranci v rychle se měnícím světě.

Hra byla uvedena v Bridge Theatre v roce 2022 s trojnásobným držitelem ceny Olivier Alexem Jenningsem v hlavní roli.

Německy psaná dramatika

Marius von Mayenburg (Německo)

NACHTLAND (Noční krajina)

2 m, 3 ž

Hořce zlá komedie o těžkém dědictví německé minulosti - a s ním spojených dědických sporech.

Otec Nicolase a Philippa zemřel po krátké těžké nemoci. Dva týdny po jeho smrti se sourozenci a jejich manželky sejdou, aby si rozdělili otcův majetek a vyklidili prázdnou domácnost - v bytě je jen málo cenných věcí, a dokonce i na půdě je jen prach a harampádí. Při bližším hledání však najdou obrázek, akvarel v sépiové a hnědé barvě v jednoduchém černém dřevěném rámečku. Na obrázku je kostelík, nad nímž z bledé oblohy s mraky svítí slunce, na dlažební kostky dopadá stín kostela, na zdi vedle kostelní brány je tmavá čára, která pravděpodobně představuje postavu. Kdo mohl ten obraz namalovat? Stal se z otce na stará kolena malíř? Philipp si myslí, že obraz je hezký, Nicol se líbí rám, takže Nicolin manžel Fabian obraz z rámu vyndá a vzápětí se při tom zraní o rezavý hřebík. Philippova žena Judith si obraz

prohlédne zblízka. Po vyjmutí obrazu z rámu je najednou na spodní straně vidět podpis: A. Hiller. Nebo je tam čárka, která prochází prvním „l“? Není „l“ ve skutečnosti „t“? Není tam opravdu napsáno A. Hitler? Není malířem obrazu Adolf Hitler? Jak je to možné? Rodina nemá nacistickou minulost a podle vlastního přiznání byla vždy proti nacistům, údajně „z estetických důvodů“, tak proč si otec nechal namalovat obraz od Hitlera? Co si s takovým obrazem počít? Spálit ho? Nebo ho prodat? Tato myšlenka je pro Philippovu ženu, která pochází z židovské rodiny, nesnesitelná. Kdo by takový obraz vůbec chtěl? Může být hodnota obrazu zvýšena vhodným příběhem o jeho původu? Třeba že byl inspirován pohlaváry kolem Adolfa Hitlera? A jak naložit s penězi za prodej – koupit nový dům, nebo výtěžek věnovat na charitu? A zatímco to v rodině vře, odhadci a případní kupci si podávají kliku a Fabian má tetanus kvůli rezavému hřebíku, mezi Philippem a Judith se otevírá zásadní rozkol, který se stále prohlubuje a dojde i na antisemitské výrazy...

Hra měla premiéru v prosinci 2022 v berlínské Schaubühne v autorově režii.

Hra se právě překládá do češtiny.

Peter Handke (Rakousko)

ZWIEGESPRÄCH (Rozmluva)

2 m (variabilní obsazení)

První z nich si ještě jako školák vzpomíná na návštěvu divadla: ne na představení, ale na výzdobu, na prostředí. Archetyp, který poznává na svých procházkách po okolních vesnicích, ve stodole, v domě na hřbitově - a neustále očekává, že se otevrou dveře, rozletí se okna, vyjde člověk.

Druhý z nich vzpomíná na svého pradědečka, který ležel v zákopech na Isonzu a v Galicii a se zvířaty si vždy poradil po svém, hada nabodl na hrábě a sršně zardil zaživa do dutého stromu. Pro druhého to byla oblíbená hra, zážitek jako nedělní partička karet.

„Pravda, příteli, jsme dva zvláštní blázni, každý po svém.“ Peter Handke se s nesrovnatelnou muzikálností postaral o rozmluvu dvou řečníků, v jejichž dialogu se promítají obrazy a vzpomínky. V centru dění stojí dědeček jakožto velký hráč – a jeviště jakožto místo konání. Jedná se o jakousi hru ve hře, o mistrovský dialog.

Lisa Wentz (Rakousko)

ADERN (Žilkování)

3 m, 3 ž, 1 dítě

Rok 1953 na jednom nádraží v Tirolsku: Aloisia potká Rudolfa; je to jejich první vzájemné setkání. Nedávno ovdovělý, málomluvný horník hledá novou ženu a matku pro svých pět dětí. Aloisia, sama se svou dcerkou, odpověděla na jeho inzerát. A tak přicházejí ve třech do jeho malého domku... Život je utvářen potřebami a nakonec láskou bez velkých slov. Život je však také zkalen tím, co zůstává nevyřčeno. O tom vypráví jen hora, z níž se těžilo stříbro, měď a nakonec i šterk a v níž stovky nuceně nasazených dělníků až do roku 1945 montovaly letadla. Kdo si na ně vzpomene, až se hora zřítí?

Hra byla oceněna Retzhoferovou dramatickou cenou za rok 2021. Z vyjádření poroty: „Máme před sebou lidovou hru vysokých uměleckých kvalit. Svými dialogy za sebou nechává mnohá postdramatická díla.“

Hra byla uvedena ve vídeňském Burgtheateru v březnu 2022.

Nora Abdel-Maksoud (Německo)

RABATT (Sleva)

3 m, 2 ž

satirická komedie

Ostře satirická komedie o třídní a sociální nerovnosti a o privilegované střední třídě, která dělá, že nic nevidí. Co se vlastně stane, když zemřete a nemáte peníze na pohřeb? Až bláznivě dynamický děj míchá brechtovské divadlo (kontakt s publikem, zcizování) s crazy komedií.

Bohatá novinářka žije v Berlíně z toho, že si vystavěla identitu na tom, že je „levicová fašistka“ – využívá totiž své přistěhovalecké identity. Poté, co je spolu se svou sekretářkou ve svém sídle svědkem smrtelného infarktu poslůčka, který zemřel vyčerpáním, když jim dovezl objednané sushi, přestěhují se na periferii, do zvláště bohaté vesnice. Zde vše ovládá až hororový dvojice – záhadná dvojčata, která postavila své podnikání na nízkonákladových pohřbech pro chudší lidi – využívají přitom plastové vodovodní trubky s velkým průměrem...

Autorka je známá svými kousavými nekompromisními komediemi, v nichž pranýřuje dnešní dravý kapitalismus. Hra měla premiéru v Gorki Theater v Berlíně v dubnu 2022.

Rebekka Kricheldorf (Německo)

ROBERT REDFORDS HÄNDE SELIG (Blahoslavené ruce R. Redforda)

2 m, 2 ž

hořká komedie

Namibie, safari kemp, velký stan a před ním sedí německý pár důchodců. Před dvěma lety se odstěhovali z Německa a nastěhovali se do domu v pobřežním městečku Swakopmund, kde žijí původem němečtí Namibijci a Búrové. On chce zpátky, má plné zuby cestovatelů a věčného prachu, ona má strach, protože jejich dům v noci někdo vykradl. V noci ji pronásledují noční můry, že ji černé hordy připraví o blahobyt, přes den je nadšená z Roberta Redforda alias lovce divoké zvěře Denise Finche Hattona jakožto archetypu nesmrtelného bílého dobrého muže. Alice proto všemožně odkládá svůj odjezd a manželství se začne otřásat v základech. Navíc se objeví jejich protiklad: mladý, čerstvě zamilovaný pár z Německa, který chce pracovat na projektu boje proti AIDS. Začíná soutěž v předvádění se jednoho před druhým...

Hra si bere na mušku nejen Němce a jejich hledání životní náplně v cizině, jejich touhu činit dobro, ale i jejich ignoranci a marné pokusy začlenit se a vyhranit v cizí zemi, která ještě nese zřetelné stopy koloniální říše císaře Viléma.

Hra vznikla na zakázku divadla Staatstheater Kassel, kde byla uvedena v říjnu 2010.

Anna Gmeyer (Německo)

AUTOMATENBÜFFET (Automat)

12 m, 7 ž

tragikomedie

Malé městečko Seebrücken. Začátek třicátých let. Hlavní pýchou obce je automatizovaná restaurace – bufet, ve kterém se jídlo, pití i hudba dají objednat stiskem tlačítka. Městská honorace, stejně jako vydědenci společnosti, se zde scházejí obdivovat výtěžek techniky pod přísným dohledem majitelky, paní Adamové. Vše se ale změní ve chvíli, kdy její manžel Leopold Adam zachrání před sebevraždou mladou dívku Evu a zařídí jí zde místo servírky. Svůdná nově přichozí okamžitě podnítl představivost všech pánů, kteří se začínají o to horlivěji scházet ve zdejším salonku, aby řešili zásadní problémy jejich rybářského spolku i budoucnost okolní krajiny. Ve městečku zase dívčina přítomnost vyvolává paniku u jejich manželek a přítelkyň. Leopold se snaží použít Evu jako návnadu pro získání přízně u městské honorace, chce totiž uskutečnit svůj vizionářský plán na vybudování rybníkářského průmyslu. Ten se ale stejně jako společenský řád stále více vymyká kontrole. Měšťácký lak na povrchu praská čím dál hlouběji

a z hostů bufetu se stávají protivníci v boji o peníze, úspěch a lásku. Během místní slavnosti se pak nenaplněné touhy uvolní jako za pravé Valpuržiny noci - a za vším pivem, chlebičky, klobásami a provinčním prospěchářstvím se stále zřetelněji projevuje temno a katastrofa blížících se dní...

Tato tragikomedie z roku 1932 zažívá v současné době své znovuoživení na německy mluvících jevištích, v roce 2020 byla například úspěšně inscenována v Burgtheateru v režii Barbary Frey. Zahrnuje v sobě různorodá témata, jako je rostoucí antisemitismus, dvojí metr na morálku mužů a žen, ekologickou udržitelnost a kritiku ekonomizace lidských vztahů, to vše na pozadí lehce sentimentální tragikomedie, vyrůstající z tradice rakouského lidového divadla. Anně Gmeyner se podařilo s poutavým humorem vytvořit panoramatický průřez ohroženou společností, potácející se na ostří nože. „Evropa je sud střelného prachu, do kterého může kdykoli spadnout jiskra,“ napsala v této hře už na počátku 30. let.

Dílo rakousko-židovské exilové prozaičky a dramatičky Anny Gmeyner (1902 – 1991) zažívá v současné době v německy mluvícím literárním prostoru velkou renesanci. Rodačka z Vídně žila delší čas v Berlíně, ale po roce 1933 odešla do Francie a později Anglie a do své rodné vlasti už se nikdy nevrátila. Především její dvě hry *Automatenbuffet* a *Welt überfüllt* však téměř po sto letech od svého vzniku nebyvalou silou dobývají německá a rakouská jeviště. Svět Výmarské republiky, doba „tance na vrcholku sopky“, čas expanze i pádu, jako by korespondoval se světem naší současnosti.

Chystáme český překlad.

Dea Loher (Německo)

BÄR IM UNIVERSUM (Medvěd ve vesmíru)

3 herci m/ž

hra pro děti od 5 let

Poslední lední medvěd ve vesmíru hledá přítelkyni!!! Půvabná, poetická a vtipná pohádka s písničkami, určená pro děti od 5 let, kterou napsala renomovaná německá dramatička Dea Loher. Dobráckému lednímu medvědovi Bennymu taje vesmír před očima. Jeho kra se stále zmenšuje, až se rozpustí docela. A tak se poslední zástupce země Věčného ledu rozhodne postavit si vor a vydat se na dalekou plavbu do neznáma – a najít si přítelkyni, se kterou by mohl založit rodinu a zachránit tak svůj druh. Vlny ho vyplaví až na tajemném pobřeží země Pollinesie (ano děti, psáno skutečně tak!), ve kterém žije jiná poslední osamělá obyvatelka – drzé a podnikavé kuře Polly. S jeho pomocí si Benny podává seznamovací inzerát a potkává postupně spoustu milých zvířat, třeba žirafu Anni nebo velrybu Ute, ale s žádnou to nevypadá na perspektivní vztah. Ute se chce celý den potápět a Benny těžko zadrží tak dlouho dech, s dlouhánkou Anni je mu v savaně zase moc vedro... Kuře - mladá slepička Polly - by se mu moc líbila, ale dostal jednoznačné vysvětlení, že z vejce by se nový medvídek zkrátka nevyklubal. Tolik starostí na jednu lední medvědí hlavu! Pak ale Benny dostane dopis od tajemné medvědice Isabelly....

Ve své první hře pro děti vypráví Dea Loher s lehkostí, vtipem a poetickým nádechem příběh o ztrátě a nalézání, odchodu a nových začátcích, o zvědavosti a nečekaném přátelství a hlavně o mizícím světě, který má však pořád naději na svou záchranu.

Chystáme český překlad.

Carla Niewöhner (Německo)

GENTRIFIZIER DICH! (Gentrifikuj se!)

2 m, 1 ž (více rolí)

Satira o přežití nejsilnějších při hledání bytu v dnešním městě.

Mladá copywriterka Lena si užívá bezstarostného života ve městě a těží ze změn ve své čtvrti: kupuje si kávu v nové roztomilé kavárně, umělec, kterého náhodou potká, ji pozve na vernisáž do své guerillové galerie a její bytná konečně nechává natřít popraskanou fasádu a opravit balkóny. Jenže pak Leně pořádně zvýší nájem, aby ho už nemohla platit, a vyhodí ji z domu.

Následuje Lenina odysea absurdními nížinami trhu s bydlením, s bezcitnými pronajímateli, zkorumpovanými nájemníky a pochybnými byty, zatímco situace ve městě se kolem Leny vyhrocuje: dopravní kolaps kvůli dojíždějícím, zavírání podniků (protože si už nemohou dovolit nájemné), nedostatek zaměstnanců (noví uchazeči nemohou najít byt a pak se na to vykašlou). Zpočátku je Leninou strategií radikální přizpůsobení se a sebezapření - jak může zabránit vlastnímu sociálnímu úpadku? Nakonec se stále brutálněji vynořuje otázka: jakou morální cenu je ochotna zaplatit za byt?

Režisérka a autorka Carla Niewöhner strká prst do rány moderní městské společnosti – ostrá, jízlivá satira pro dynamické tříčlenné obsazení s absurdními situacemi, rychlými dialogy a změnami rolí. Hru lze bez problémů přizpůsobit příslušnému místu, kde bude uvedena.

Připravujeme český překlad.

... a další jazyky

Fredrik Brattberg (Norsko)

BREAK OF DAY (Přelom dne)

1 m, 2 ž

Je ráno. Ona a On připravují snídani, čistí si zuby a ještě rychle své dceři Fridě přibalí do školní brašny jablko. Vyrázejí do práce, domlouvají se na později, kdo vyřídí nákup a kdo vyzvedne Fridu ze školy. Když jsou zpátky doma, vybalí nákupy, najedí se, pomohou s domácími úkoly a dají si spolu na gauči kávu a sušenky. Další ráno, stejná rutina a přece je to všechno najednou trochu jiné...

Text máme k dispozici v norštině a v německém překladu.

Yoseffa Even-Shoshan, Dalia Shimko (Izrael)

REVOLUTIONARIES' WIFES (Ženy velkých mužů)

1 m, 3 ž

Kdo by neznal Sigmunda Freuda, Karla Marxe a Sokrata? Kdo však kdy slyšel o Martě Freudové, Jenny Marxové a Xantypě?

Každý zná rčení „za každým úspěšným mužem stojí žena“. Co ale ve skutečnosti znamená „stát za“ geniálním mužem? Jakou cenu platí žena, která stojí za mužem? A proč vlastně stojí za ním a ne vedle něj? A proč zmizí z jeviště dějin v momentě, když se on stane slavným? Hra vytváří imaginární, i když věrohodnou historii, která zachraňuje před zapomněním manželky geniů, kteří změnili svět.

Originální a vtipná izraelská hra je vzdáleně inspirovaná knihou francouzské spisovatelky Françoise Xenakis *Zut! on a encore oublié Madame Freud* (Sakra, zase se na paní Freudovou zapomnělo!).

JE Z ČEHO VYBÍRAT

- **archiv starších Listů z Aura-Pontu najdete [zde](#)**
- **celou naši nabídku her najdete v našem rozsáhlém katalogu [zde](#) – můžete využít i pokročilé vyhledávání např. dle počtu postav, žánru, jazyka...**
- **připravili jsme pro vás i speciální tematické nabídky - [zde](#) (např. dramaturgie, hry pro amatérské spolky, muzikály...)**